

ALBANIEN GIVER MEGET STOF TIL EFTERTANKE..

Anny og Günter Locher var med i Albanien i foråret og fortæller her om turen.

Den 6. maj 2016 kl. 5.50 mødte en lille gruppe på 14 personer op på parkeringspladsen ved Rema 1000 i Haderslev. Efter at have hilst på hinanden fordelte vi os forventningsfulde i de to minibusser, som skulle køre os til lufthavnen i Hamburg. Ved check-in viste det sig, at vi kun måtte checke 1 kuffert ind pr. person, så jeg kom straks i vanskeligheder. Anna Marie (Bohsen, rejseleder) havde spurgt i Albanien, hvilke gaver vi kunne medbringe. Svaret var, at de kunne bruge alt – herunder også brugt tøj. Jeg havde pakket 7 kg tøj i en ekstra taske, men Anna Marie, som er vant til uforudsete begivenheder, hjalp med at rulle tøjet sammen og få det placeret i vores kufferter. Så tøjet kom med og blive afleveret i Albanien. Efter mellemlanding i Wien ankom vi om eftermiddagen til Tirana, hvor vi blev modtaget af vores albanske guide, Merita Meko. Hun havde planlagt vores tur i Albanien, og i den følgende uge var hun guide og fortalte os om og viste os rundt i Albanien sammen med vores dygtige og rutinerede chauffør.

En pause i solen ved museet i bjergbyen Kruja.

Før og efter Hoxha Albanien har været et meget lukket land, og Merita sagde, at når man taler om landet og dets historie, så opregnes det i tiden før 1990 – altså under diktator Enver Hoxha - og tiden efter. Under Enver Hoxhas strenge diktatur måtte folk ikke flytte til andre egne af landet, og efter 1990, hvor det blev tilladt at bosætte sig, hvor man ønskede, er der mellem lufthavnen og Tirana opstået en

helt ny bydel med ca. 100.000 indbyggere. Brødrenehedens kirke, som er Meritas kirke, udfører et stort hjælpearbejde i området. Fattigdommen er stor, og den er blevet værre efter krisen i Grækenland, hvor mange albanere, hovedsagelig mænd, har arbejdet og sendt penge hjem. Nu kan de ikke længere finde arbejde der og dermed heller ikke sende penge hjem til familien.

Meget fattig og meget rig På den ene side er der meget fattigdom, og overhovedet intet socialt sikkerhedsnet. På den anden side er der folk, som er utroligt rige. Det er lidt den stærkes ret, men de albanere, vi havde kontakt med, ønskede virkelig at få opbygget deres land og blive en integreret del af Europa. På turen havde vi 4 overnatninger i private hjem. Det var igen en stor oplevelse. I Tirana boede vi hos en kvinde med en 15-årig søn, som talte engelsk og fortalte os mange ting om forholdene i Albanien. Han mindede mig meget om vores barnebarn med sin åbenhed og ønsker for fremtiden. De var meget gæstfrie, og vi tilbragte nogle meget hyggelige timer sammen med dem. Ved afskeden fik vi madpakke med og to flasker raki (lokal snaps).

*Morgenmad på terrassen hos en familie i Pogradec.
Fra v. Hanne Huber, Else og Thomas Jørgensen.*

Forventningerne indfriet I Pogradec boede vi hos en meget venlig enlig mand, som bl.a. havde problemer, fordi der pludselig blev påbegyndt et højhusbyggeri på hans grund. Byggeriet er nu stoppet, den halvfærdige bygning står tilbage og ingen ved, hvordan sagen vil fortsætte. Vi havde glædet os meget til turen, og vores forventninger blev til fulde indfriet. Vi så meget af det smukke bjergrige land. Bygningerne kunne mange steder bruge en kærlig hånd, men der var rent og pænt. Albanien er et land, som kæmper for at få demokratiet til at fungere på trods af meget korrupsion, som man dog ikke mærker til som turist. Albanerne var meget gæstfrie og fortalte gerne om, hvordan forholdene havde været og om deres håb. Vi hørte om en tilværelse, som lå meget langt fra tilværelsen her hjemme i vores land.

Kontakt til oplevelser Rejser med People to People er ikke luksusrejser i den forstand, at man bor på fornemme hoteller, og af og til er der ændringer i programmet undervejs. Begge dele opvejes til fulde af den kontakt, man gennem homestay får til befolkningen, indsigten i deres hverdagsliv, og vores guider er altid enestående. Tænk, en aften inviterede Merita os alle på dejlig hjemmelavet mad i sin lille lejlighed. Maden i Albanien var i det hele taget veltillavet, spændende og smagte godt. Rejsen til Albanien har givet mange indtryk til eftertanke og kan varmt anbefales. / Anny Locher Billedtekster: Foto nr. 2194: Artiklens forfatter Anny Locher med ægtefællen Günter. ----- Foto nr. 2060: En pause i solen ved museet i bjergbyen Kruja. ---- Foto nr. 2202: Morgenmad på terrassen hos en familie i Pogradec. Fra v. Hanne Huber, Else og Thomas Jørgensen.

Artiklens forfatter Anny Locher med ægtefællen Günter.